

den modsatte Retning. Men samtidig foreslaaes der en Acciseskat paa alle Slags Cigaretter, baade indførte og her fremstillede, i Form af et Baandstempel, det saakaldte Banderolestempel. Ja, lad os endelig ikke forsømme at faa et nyt fremmed Ord ind i vort Sprog ved denne Lejlighed; men ellers vil jeg sige, at Baandstempel eller Stempelbaand, som Ministeren kalder det, behager mig ulige mere end „Banderole“. Vi have importeret grimme Ord nok i vort Sprog, saa lad os være fri for dette. Det er altsaa et Statsstempel ligesom det, afdøde Finansminister Vilhelm Lassen foreslog i 1907 og 1908 for Vin, men som vi dog vare saa lykkelige at blive fri for, takket være dette Tings energiske Modstand. Og hvorfor var man imod det? Ja, den højtærede Minister har jo allerede i Dag antydet det: fordi det Kontrolsystem med næringsdrivende, som nu en Gang synes uadskilleligt knyttet til dette Accisesystem, paa den offentlige Mening i Danmark virker ganske frastødende. Den foreliggende Lov er ikke bedre i saa Henseende. Den giver Adgang til at mulktare den handlende, som glemmer eller undlader at tilintetgøre en tom Cigaretæske i sin Butik, og den giver Adgang til uafbrudt Forulempning af de næringsdrivende gennem Politiet og paa anden Maade. Der er allerede nu stillet en Beskatning med Stempelbaand i Udsigt for Cigarernes Vedkommende. Naar vi vel have faaet Cigaretstemplet i Havn, kunne ærede Medlemmer altsaa vente sig at faa et lignende for Cigarer, og Enden kan godt blive, at vi efterhaanden faa først Told og saa Stempelafgift eller Accise paa en hel Række af Varer. Jeg synes, at vi skulde se at væge os imod det ved den første Lejlighed, for vi vide af Erfaring, hvor let det gaar ved den næste. Imidlertid tillader jeg mig principaliter at henstille til den højtærede Finansminister, om der ikke vilde være Rimelighed i at tage den hele Tobaksposition paa Toldloven op til Overvejelse allerede nu i Stedet for 1916. Af alt det Luksusforbrug, som findes her i Landet, er intet saa stort som netop Tobaksforbruget. Jeg har, snart sagt, været i alle Europas Lande, og jeg har været i 4 af de 5 Verdensdele, men jeg har ikke noget Sted set et saadant Tobaksforbrug som i Kongeriget Danmark. Det skulde da være i Rusland, med Cigaretter. Mærkværdigt nok koste Cigaretterne i Rusland saa at sige ingenting; der er da heller ikke Stempel paa dem. Hvorfor skulde vi ikke beskatte Tobakken endnu stærkere, end den blev beskattet i 1908? Det var

ganske vist en stor Forhøjelse, den fik den Gang, men den var aabenbart ikke stor nok; for der ryges jo ustandseligt baade paa Gader og Stræder og alle Steder, hvor man ikke har Lov at ryge, foruden de Steder, der ere særligt indrettede til Folk, der ønske at ryge. Ja, jeg taler her, som ærede Medlemmer bør vide, ganske uegennyttigt. Jeg ryger selv, endda temmelig meget. Jeg tilstaar, at jeg har den Last, men jeg tror ogsaa, det er den største, jeg har. Jeg vil ikke sige, som en afdød Folketingsmand sagde, da jeg bød ham en Cigar: Nej Tak, det er den eneste Last, jeg ikke har. Jeg har den Last, men jeg vil meget gerne have denne Last beskattet. Hvis vi fik en fint gradueret Værdiskat paa al Tobaksindførsel, vilde jo Cigaretspørgsmaalet ganske simpelt være løst derigenom, og kunde det egentlig siges at være en udemokratisk Vej at gaa? — Det er jo det, der indvendes mod forskellige andre Skatter, at de ere saa udemokratiske. Naar den billige Tobak bliver gjort rigtig billig og den dyre blev dyrere, synes jeg ikke, at man kunde kalde det en udemokratisk Skat. Men hvis den højtærede Minister ikke vil gaa den Vej, saa forekommer det mig dog at ville være bedre, at vi fik en Fabrikatskat paa den indenlandske Fabrikation i Lighed med det Forslag, som i det andet Ting blev stillet af et Mindretal. Jeg ved godt, at den højtærede Minister har sagt i Dag og forleden, at hans Embedsmænd mente, at man saa ikke kunde være sikker paa at undgaa en Smugfabrikation. Nogen *Erfaring* for det, som Ministeren sagde, kan der jo ganske vist ikke være, for vi have jo ikke nogen Fabrikatskat paa Cigaretter, og jeg synes, at Sandsynligheden taler imod det. Jeg tror nu, at Cigaretfabrikation egner sig lidet til at foregaa i Smug og unddrage sig Fabrikatskatten, thi hvad er det, Køberne forlange? De forlange Navn paa Fabrikatet, smuk Udstyrelse, smuk Emballering og meget, meget mere, som de Herrer allesammen vide. Cigaretfabrikationen egner sig i Virkeligheden kun for en Storindustri — og der er vel ikke noget Land, hvor den allerede i saa stort Omfang foregaa gennem Storindustri som netop her hjemme, — der netop er indrettet paa at opfylde alle Fordringer, ganske i Modsætning til Smugfabrikation.

Jeg skal hermed slutte min Omtale af de 3 Forbrugsbeskatningslove. Jeg skal udtale, at dette Tings Højreparti vil gøre sit bedste for gennem Lov at tilvejebringe de Indtægter, som med Rette kunne siges